



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 807/2022
06.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Несторовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-469/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Несторовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-469/21 од 23.09.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године, између осталог, првим ставом изреке пресуде окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по једне године у које се окривљеном ББ урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012. године до 23.11.2012. године а окривљеном АА урачунава време које је провео у притвору почев од 31.05.2012. године до 23.11.2012. године, као и на издржавању мере забране напуштања стана почев од 14.10.2020. године до 05.04.2021. године. Истом пресудом окривљени су обавезани да снесу трошкове кривичног поступка и плате суду на име паушала износ од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем. Одбијен је предлог Вишег јавног тужиоца у Јагодини да се према окривљенима АА и ББ изрекне мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, а

Република Србија, Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу је ради остваривања имовинскоправног захтева упућено на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-469/21 од 23.09.2021. године, у првом ставу, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини и пресуда Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године је преиначена у погледу правне оцене дела, одлуке о казни и мери безбедности, тако што је Апелациони суд противправне радње окривљених АА и ББ описане у изреци првостепене пресуде под ставом I, за које су оглашени кривим правно квалификовао као продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и осудио их на казне затвора у трајању од по једне године и 6 месеци, у које се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012. године до 23.11.2012. године, и окривљеном АА и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 14.10.2020. године до 05.04.2021. године. Трећим ставом изреке другостепене пресуде, сходно члану 85. Кривичног законика, према окривљенима АА (очигледном грешком наведен АА1), ББ, ВВ, ГГ и ДД изречена је мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности у трајању од по 2 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Четвртим ставом изреке пресуде жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини у преосталом делу и жалбе бранилаца окривљених АА, адвоката Данијеле Несторовић, ББ, адвоката Небојше Миленковића, ГГ, адвоката Небојше Шеперца, ВВ, адвоката Момчила Величковића и ДД, адвоката Ненада Маљковића одбијене су као неосноване и пресуда Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Несторовић, због „повреда одредбе члана 438. и 439. Законика о кривичном поступку“, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, а да сходно члану 488. став 3. Законика о кривичном поступку извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Несторовић, је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, с обзиром да је Апелациони суд изменио првостепену пресуду на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције и то на основу истих доказа и истог чињеничног стања, на који начин је, по налажењу браниоца, прекршена забрана преиначења на штету окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, јер одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

У конкретном случају из списка предмета произилази да је жалбу на првостепену пресуду Вишег суда у Јагодини К бр. 31/16 од 07.04.2021. године поднео Виши јавни тужилац у Јагодини због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности са предлогом да се између осталог и окривљени АА и ББ огласе кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и да се исти строже казне.

Како је дакле жалба јавног тужиоца против првостепене пресуде изјављена несумњиво на штету окривљеног, то нису испуњени услови за примену одредбе члана 453. ЗКП и побијаном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву. Наиме, изјављене жалбе окривљених и бранилаца не прелазе процесне оквири прописане забраном из члана 453. ЗКП.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости, бранилац је указао да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, нема уопште разлога и у њој нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде, на који начин указује на учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац је у поднетом захтеву даље указао да ни једним доказом изведеним на главном претресу није доказано да је окривљени АА на било који начин имао улогу овлашћеног лица за предузимање било каквих радњи у оквиру пословања привредног друштва „ЂЂ“ д.о.о. ..., да је пресуда заправо преписана оптужница Вишег јавног тужиоца у Јагодини без навођења конкретних доказа, да није утврђена јасна веза између коришћења положаја и наступеле последице и нејасно је на основу ког доказа је суд утврдио да је окривљени обављао послове у оквиру овог привредног друштва, којим наводима бранилац суштински оспорава оцену доказа и полемише са ставом

суда о овлашћењима која је окривљени имао те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Даље у поднетом захтеву бранилац је указао да је суд без образложења одбио доказне предлоге за поновним економско-финансијским вештачењем које би било кључно у овој правној ствари, на који начин указује на повреду закона из члана 359. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 359. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац је у побијаној пресуди указао да се пресуда првостепеног суда заснива на доказима на којима се по одредбама овог законика не може заснивати и указује на учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде закона је у смислу члана 485. став 4. ЗКП подношење овог ванредног правног лека дозвољено. Међутим, у образложењу поднетог захтева не указује у чему се наведена повреда огледа, па је сходно томе Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, с обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**